

Kurs: **Examensarbete, kandidat, jazz BG1016 15 hp**

2015

Konstnärlig kandidatexamen i musik 180 hp

Institutionen för jazz

Handledare: För- och efternamn

Ludvig Eriksson

For The Remains

Examenskonsert och reflektion

Skriftlig reflektion inom självständigt, konstnärligt arbete

Det självständiga, konstnärliga arbetet finns
dokumenterat på inspelning: **CD**

Innehållsförteckning

Bakgrund .....

3

Barndom .....
3

Södra Latin .....
3

Lunnevad .....
4

Musikhögskolan .....
4

Paris .....
5

Examensarbete .....

6

Inspiration.....
6

Arrangering .....
7

Bandet.....
8

Material .....
8

Folklåt .....
9

Mec .....
10

Re-Opening.....
11

Buttes .....
12

For The Remains .....
13

Övergång .....
15

Can You Feel The Thunder.....
15

Planering av rep.....
16

10 februari	17
13 februari.....	17
17 februari.....	18
19 februari.....	18
20 februari.....	18
26 februari.....	19
28 februari.....	19
3 mars	19
5 mars, konsertdag.....	20

Reflektion.....
21

Framtid och slutord	22
---------------------------	----

Bakgrund

Barndom

Trots att jag har vuxit upp med en mamma som har varit musiker på heltid så hade jag som liten inga tankar på att jag skulle gå i hennes fotspår vad gällde yrkesval. Mitt stora intresse som barn var sport och framförallt fotboll. Dock var musiken alltid närvarande i hemmet. Min mamma var klassisk saxofonist och att höra henne öva var en del av vardagen. Min pappa spelade trombon och piano, dock inte på en professionell nivå. Hos honom fanns även ett stort intresse för jazzmusik något som jag senare skulle ta efter. När jag var nio år började jag spela trombon i kulturskolan. Det var någonting jag blev övertalad till att göra då jag hellre ville spela trummor. Om det hade varit helt upp till mig själv hade jag nog slutat spela trombon redan efter ett par år men mina föräldrar uppmuntrade mig till att fortsätta och det är något som jag är väldigt tacksam över idag. Efter några år då jag hade kommit över de första trösklarna började jag spela i ett av storbanden på Kulturskolan i Brommaplan. Så småningom började jag även spela i en av deras symfoniorkestrar. Det blev en positiv vändning för mig. Att börja i symfoniorkestern var helt och hållet mitt eget val, jag tyckte att det var så häftigt att få vara med i en så stor orkester. Jag var en av de yngsta i orkestern då jag började vilket var något nervöst men samtidigt sporrade det mig till att visa att jag var tillräckligt bra för att vara med. Genom symfoniorkestern introducerades jag till mycket ny musik. En av de första sakerna jag var med och spelade var "Från Nya Världen" av Dvorak vilket var väldigt roligt att få spela.

I högstadiet började jag i en ny klass där några av mina klasskompisar spelade i rockband, något som jag också vill börja göra. Jag hade fått låna en elbas av en vän till familjen som hade stått orörd hemma under en längre period. Nu började jag att spela mer på den försökte att lära mig rocklåtar av band som Metallica och Red Hot Chili Peppers. Jag lärde mig låtarna genom att hitta "tabs" på datorn och sedan spelade jag med till inspelningarna. Efter ett tag började jag spela i olika rockband där vi spelade covers och skrev egna låtar. Då mitt intresse för att spela elbas ökade ägnade jag mindre tid till att spela trombon.

Södra Latin

I slutet av högstadiet hade mitt intresse för att spela elbas ökat så pass mycket att jag beslutade mig för att sluta spela trombon och istället börja ta elbaslektioner. Min första baslärare var Johan Granström som introducerade mig till att börja spela jazz och jag upptäckte nya jazzbasister som Jaco Pastorius. Våren 2007 sökte jag till Södra Latins gymnasium på musiklinjen men hamnade på en reservplats. Södra Latin var den enda musikutbildningen jag sökte, det var en skola som jag hade hört mycket bra om det var den enda skola jag ville börja på. Då jag inte kom in på musiklinjen började jag istället på samhällsprogrammet på Södra Latin. Under första terminen på gymnasiet kontaktade jag Robert Sundin som var baslärare på

---

¹ Tabulatur är en form av notskrift, som ofta framställs med hjälp av bokstäver och siffror.

skolan och började ta privatlektioner för honom. Där fördjupade jag mig mer i jazzen och genom Robert lärde jag mig mycket kring improvisation. Under vårterminen sökte jag på nytt till musiklinjen och denna gång kom jag in. De två resterande åren av gymnasiet gick jag på musiklinjen på Södra Latin. Det var två bra år. Dock var det lite tufft att börja på musiklinjen då jag upplevde att nivån hos många som gick där var väldigt hög. Det fanns de som hade vuxit upp med jazzen och som var vana improvisatörer redan vid sexton års ålder. Jag jämförde mig med hur andra på skolan spelade och upplevde att jag inte befann på samma nivå musikaliskt. Dock var jag väldigt glad över att ha kommit in på musiklinjen. Jag övade rätt mycket och då jag ser tillbaka så inser jag att jag utvecklades en hel del under tiden på gymnasiet.

Lunnevad

Sista året i gymnasiet bestämde jag mig för att söka till andra musikutbildningar då jag ville fortsätta med musiken. Jag sökte till musikhögskolan i Stockholm men kom inte längre än till andra omgången. Jag var ganska besviken över det men i efterhand kunde jag konstatera att det var en bra erfarenhet att ha sökt. Utöver musikhögskolan sökte jag Skurups och Lunnevads folkhögskola. Dessa skolor visste jag inte så mycket om, bara att båda hade ett jazzprogram och att jag hade kompisar från gymnasiet som gick där. Jag kom in på Lunnevad och där gick jag i två år. Det var en betydelsefull tid, dels för att jag flyttade hemifrån för första gången och att jag fick lära känna många nya människor. Lunnevad var på många sätt likt Södra Latin kring musikundervisningen. Den stora skillnaden var att det på Lunnevad fanns mycket mer tid till egen övning. Det var under tiden på Lunnevad som jag började spela kontrabas, jag hade haft det som biinstrument under gymnasiet och då var det till stor del inriktat på klassisk musik. På Lunnevad hade jag Anders Johnsson som baslärare. Då han är kontrabasist i grunden kändes det som att jag fick ut mer av att ha honom som kontrabaslärare. En stor del i undervisningen på Lunnevad bestod i att lära sig jazzstandards och jag tyckte det passade bättre att spela kontrabas i de sammanhangen. För mig kändes det naturligt att byta då jag gillar att spela swingmusik och tilltalades av det akustiska ”soundet” i kontrabasen. Jag tror att kontrabas på det stora hela passade mig bättre enligt mitt sätt att spela. I början ägnade jag mycket tid åt olika teknikövningar och övade mycket med stråke. Under höstterminen det första året övergick jag till att helt spela kontrabas på ensemblelektionerna. Undervisningen bestod till stor del av ensemblespel, bl.a. en lektion där vi fick lära oss jazzstandards varje vecka. Utöver den hade vi andra bra ensembler, bl. a. en där vi spelade låtar i olika taktarter. Vi fick även tillfälle till att göra egna projekt med musik som vi själva hade valt. Utöver undervisningen gjordes det även andra projekt på fritiden.

Musikhögskolan

Den tredje gången jag sökte kom jag in på musikhögskolan i Stockholm. Jag var glad och lite lättad då jag tidigare under våren hade en ganska motig period och inte var säker på om jag ville fortsätta att spela. Därför blev det ett sorts kvitto på

att jag hade utvecklats då jag kom in. Den första tiden på musikhögskolan upplevde jag dock som ganska motig då jag kände att jag saknade en riktning och ett mål med min utbildning. Efter mitt första år på Lunnevad hade jag sökt Skurups folkhögskola men fick endast en reservplats, något jag grämde mig över. Det hade varit utvecklande att få byta miljö och börja en ny skola där nivån generellt var något högre än på Lunnevad. Istället gick jag två år på Lunnevad och när jag flyttade tillbaka till Stockholm tappade jag kontakten med en del personer därifrån. I min klass på musikhögskolan kände jag några sedan tidigare, både genom gymnasiet och från första året på Lunnevad. Trots detta kände jag mig lite isolerad till en början och jag hade inte så många sammanhang utanför skolan att spela i. Jag höll igång övningen men utan att ha några grupper att vara med i kändes det som om jag stod still i min utveckling. Jag tror att andra kan ha liknande erfarenheter från första året på musikhögskolan. Jag tror att en press kan uppstå på att prestera när man har kommit in på en utbildning likt denna och att man lätt kan börja tvivla till sin egen förmåga. Dock förbättrades min känsla i takt med att jag började lära känna fler människor på skolan. Under vårterminen var jag med och spelade i några olika grupper.

Inför det andra läsåret började jag se på utbildningen med nya ögon. Jag började inse den stora fördelen med att ha så stora friheter och det bästa jag kunde göra med tiden på musikhögskolan var att utnyttja alla de resurser och lärare som fanns till hands. Jag ville hellre ha satsat på ett projekt och misslyckats än att inte ha gjort någonting alls. Med den tanken i bakhuvudet höjdes min motivation till att starta egna projekt. Det andra läsåret innebar även andra möjligheter som t.ex. egna val av kurser och lärare. Det var tidigt under hösten som jag började fundera över möjligheterna att söka en utbytestermin utomlands.

Paris

I början av vårterminen under mitt andra läsår skickade jag in min ansökan om att få göra utbyte. Jag sökte skolor i Paris, Berlin och Amsterdam. Mina val av skolor grundade sig främst på städerna som dessa låg i men jag visste att skolorna i sig själva hade ett bra rykte om sig. I mitten av sommaren under 2014 fick jag veta att jag hade blivit antagen till Paris vilket var fantastiskt roligt. Samtidigt innebar det att jag fick tänka om en del vad gällde min skolgång. Jag hade ställt in mig på att läsa det sista läsåret i Stockholm på halvfart om jag inte kom in på något utbytesprogram. I och med att jag blev antagen till Paris var jag tvungen att gå hela sista året på helfart istället. Beskedet om att jag hade kommit in på skolan i Paris kom relativt sent. Jag hade svårt att föreställa mig hur livet skulle bli under hösten. Strax efter det att jag fick besked kontaktade jag Viktor Nyberg. Jag kände inte honom personligen men vi har en del gemensamma vänner och jag visste att han tidigare hade gått på musikhögskolan i Stockholm. Han är också basist och tillbringade också en termin i Paris som Erasmusstudent² där han numera bor permanent. Jag skrev och frågade om olika saker, alltifrån frågor om var jag kunde hitta boende till saker som rörde skolan. Han var väldigt hjälpsam och skrev ett långt svar med många tips och råd. När jag sen kom till Paris möttes vi av en slump under min första kväll. Därefter sågs vi ett antal gånger under hösten, ofta på en jazzklubb där han brukade spela. Erfarenheten från att ha tillbringat hösten i Paris skulle jag kunna dela in två grupper. Dels hur det har påverkat mig musikaliskt och dels hur det har påverkat mig på ett personligt plan. Det är intressant att göra

---

² Utbytestudent

jämförelser mellan musikhögskolan och konservatoriet i Paris. Likt här hemma upplevde jag nivån på skolan i Paris som väldigt hög. Skillnaden var att jazzlinjen där var något mindre än här och hade en tydligare inriktning på enbart jazz. Jag upplevde att några av lärarna kunde vara något konservativa i sitt sätt att undervisa. Instrumentlektionerna skedde alltid i grupp, på baslektionerna var vi oftast fyra eller fem studenter där läraren helt bestämde vad vi skulle göra. Lektionerna gav inte så mycket utrymme till att individuellt jobba med det man ville förbättra. Däremot var det intressant att ha lektioner tillsammans med de andra basisterna och då vi oftast fick spela samma övningar och låtar fick jag ut mycket av att lyssna till hur de andra spelade och förhöll sig till någon uppgift. Jag kunde även se en del likheter i undervisningen i Paris och här hemma, dels hade de ett stort utbud av valbara kurser, dels hade de många liknande obligatoriska kurser som jazzhistoria och arrangeringskurser. En av de stora skillnaderna mellan skolorna var det administrativa. Tyvärr var det inte alla på skolan i Paris som pratade engelska vilket ibland kunde skapa en del brister i kommunikationen. De mail vi fick rörande skolarbetet var alltid på franska vilket gjorde att det ibland tog lite tid för mig att förstå innebörden. Det kunde också bli problem de gånger jag ville låna en nyckel till ett övningsrum och då personen som satt i receptionen inte pratade ett ord engelska. Dessa erfarenheter har fått mig att inse många bra saker med skolan här hemma som jag tidigare har tagit för givet.

Vistelsen i Paris innebar framförallt många nya möten med olika människor, både i och utanför skolan. I början av hösten umgicks jag framförallt med de andra Erasmusstudenterna på jazzlinjen och vi spelade mycket tillsammans. På kvällarna besökte vi ofta någon av jazzklubbarna där det ofta arrangerades olika jam-sessions. Så småningom började jag även lära känna de franska studenterna bättre. Tyvärr var terminen endast tre månader. Det var många nya intryck den första perioden i Paris och det tog lite tid att komma in i det nya livet. Då jag började komma in i det ordentligt var det inte så lång tid kvar innan jag skulle åka hem igen.

På det personliga planet betydde hösten i Paris mycket för mig. Att resa iväg och bo i en främmande stad en längre period innebar att jag var tvungen att skapa nya kontakter samtidigt som jag bröt mig loss från vardagen här hemma. Det var under hösten året innan som jag började få tankar på att studera utomlands. Nu känns det speciellt att faktiskt ha genomfört något som man har gått och tänkt på under en längre tid och som till en början bara var en dröm och en avlägsen tanke.

Examensarbete

Inspiration

Under hösten i Paris började jag fundera kring mitt examensarbete och vad jag ville göra. Mitt val blev till slut att göra en konsert som skulle bestå av egenskriven

musik för en något större sättning. Sättningen skulle komma att bestå av en komposition med piano, trummor och bas och en blåssektion med två saxofoner, en trumpet och en trombon. Idén om att skriva musik för en större konstellation hade sitt ursprung i de arrangeringskurser jag har haft de två första åren på musikhögskolan. En grupp som jag också har hämtat mycket inspiration från är San Francisco Jazz Collective. Det är en oktett som består av en liknande sättning där även en vibrafonist ingår. Bandet startade 2004 och har sedan dess haft en rad olika medlemmar där framstående musiker har ingått. De spelar förutom egna kompositioner även nya arrangemang på låtar av kända musiker och artister som exempelvis Joe Henderson, Chick Corea och Stevie Wonder. Jag har lyssnat mycket på deras musik och har hämtat stor inspiration som jag har försökt att föra över på mina egna kompositioner. I mitt skrivande inför min examenskonsert har jag försökt att bygga upp mina kompositioner på ett kreativt sätt. Genom att analysera några av låtarna av San Francisco Jazz Collective har jag fått idéer och infallsvinklar att bygga upp mina egna kompositioner på ett innovativt sätt.

Arrangering

Som jag nämnt tidigare betydde skolans arrangeringskurs mycket för mig i mitt arbete med examenskonserten. Under denna kurs gick vi igenom en olika arrangeringstekniker och regler som skulle underlätta arbetet. Det var en bra kurs samtidigt som den var ganska krävande. Vi fick läxor varav några krävde en hel del arbete och som slutuppgift för kursen skulle vi skriva ett arrangemang för en fyrblåssektion med komp. Som slutuppgift till kursen skrev jag en egen komposition. Detta gav mersmak till att fortsätta skriva musik och jag ville hitta en musikalisk röst i mina kompositioner för att kunna uttrycka mig som kompositör såväl som instrumentalist. Då denna kurs gav mig nya verktyg till att skriva och uttrycka mig musikaliskt inspirerade det mig till att skriva egen musik, något som vid den tiden var relativt nytt för mig.

Denna kurs blev en vändning för mig på musikhögskolan då den gav mig inspiration till att fortsätta göra egen musik och till att skapa egna projekt. Att kursen krävde en hel del arbete tror jag för min egen del var något som jag behövde. Då jag till en början upplevde att jag inte hade några egentliga målsättningar med min utbildning på musikhögskolan kändes det meningsfullt att ägna en del tid åt arrangeringen då jag insåg att jag skulle ha nytta av den. Det var en stor inspiration att ha Torbjörn Gulz som lärare i ämnet, hans kunskap och engagemang anser jag ha bidragit till mina positiva erfarenheter från kursen.

Under mitt andra år på musikhögskolan hade jag som projektarbete att skriva egna kompositioner för ett större band. Ambitionen var att göra en konsert med detta projekt. Första årets arrangeringskurs tyckte jag hade gett mig en bra grund att stå på. Projektarbetet från andra året resulterade tyvärr inte i någon konsert, dock skrev jag tre kompositioner som spelades in. Resultatet från projektet blev jag mindre nöjd med men arbetet gav mig en del lärdomar. En av dem rörde processen med att skriva låtarna. Jag hade tidigt under terminen bestämt mig för idén med projektet, ändå dröjde det en längre tid innan jag kom igång med arbetet. Jag insåg tillslut att jag behövde sätta upp tydliga tidsramar för mig själv för att få någonting gjort. Jag bokade in reptider för bandet utan att ha musiken färdigskriven. På detta sätt satte jag press på mig själv vilket jag behövde för att få saker klara i tid. Det blev en insikt om att det endast är jag själv som kan driva projektet framåt. Jag tror att jag

spenderade allt för stor tid på att visualisera mitt projekt vilket gjorde att det dröjde innan jag kom igång med arbetet. Jag kände till en början ett motstånd att skriva och konkretisera mina idéer. Anledningen till detta tror jag berodde på en rädsla att stöta på motgångar och att resultatet inte skulle bli det jag eftersträvade. Denna erfarenhet var viktig och jag hade den med mig inför arbetet med min examenskonsert.

Bandet

Bland det första jag gjorde efter att ha kommit hem till Stockholm var att fråga de musiker jag ville spela med på konserten. Jag hade bestämt att bandet skulle bli en septett bestående av två saxofoner, en trumpet och en trombon och en komposition som utöver mig själv skulle bestå av piano och trummor. I projektarbetet från det andra året hade jag med gitarr i sättningen men av flera skäl valde jag nu att låta kompositionen endast bestå av en pianotrio. Dels för att det krävde mindre arbete med arrangemangen och dels för att lättare kunna hitta ett samspel inom kompet. De första att bli tillfrågade var Joel Karlsson och Samuel Muntlin som saxofonister. Båda två var med i mitt projekt från året innan och det kändes bra att ha med dem igen inför examenskonserten. Till platsen som trombonist frågade jag Johan Åström. Honom hade jag inte spelat med tidigare men jag hade hunnit lära känna honom lite och hade hört honom spela i andra sammanhang, det kändes ganska självklart att fråga honom. När det kom till valet av trumpetare var det inte lika lätt. Henning Ullén hade varit med i projektet året innan men eftersom han nu studerade på Berklee i USA så var jag tvungen att hitta någon annan. Även om det fanns många bra trumpetare på skolan var det inga som jag hade spelat med särskilt mycket eller kände särskilt väl. Till slut fick jag höra att Nick Klaman som även han hade varit på utbyte under hösten skulle komma tillbaka till Stockholm under våren och då frågade jag honom.

För mig kändes valet av pianist som extra viktigt då jag visste att pianisten skulle få en bärande roll i många av mina kompositioner. Jag frågade Simon Berggren om han ville vara med. Vi två hade spelat tillsammans vid några tillfällen året innan och jag tyckte att det alltid kändes naturligt att spela med honom. För platsen på trummor frågade jag först Ludwig Gustavsson som även han var med i projektet året innan. Han är en av de trummisar på skolan som jag har spelat mest med. Tyvärr kunde han inte vara med vilket gjorde att jag funderade ett tag på vem jag skulle fråga istället. Även valet av trummis kändes för mig som otroligt viktigt och att samspelet mellan bas och trummor skulle fungera. Till slut frågade jag Karl-Henrik Ousbäck, vi har känt varandra sedan gymnasiet men vi har inte spelat särskilt mycket tillsammans. Jag tycker att han är en fantastisk trummis och såg det som en chans till att få spela ihop med honom i ett konkret sammanhang. I och med att han tackade ja så var hela bandet fulltaligt. Jag var glad över att det hade gått relativt lätt med att få ihop bandet och jag såg mycket fram emot att få spela med de personer som skulle vara med. Den stress som jag hade känt inför detta moment släppte och därmed kunde jag koncentrera mig på att skriva musiken för konserten.

Material

Arbetet med kompositionerna började i mitten av januari. Jag hade skrivit några kompositioner sedan tidigare och även om några av dessa skulle kräva en del bearbetning så ville jag ha med ett par av dessa på konserten. Utöver dessa så ville jag skriva nytt material. I min mobil hade jag många inspelade röstmemon till olika låtidéer. Jag började lyssna igenom dessa för att se om jag hittade någonting som jag kunde jobba med. Några av dessa inspelningar blev en grund till låtidéer som jag fortsatte att utveckla. Totalt skulle konserten komma att bestå av sex kompositioner varav fem av dem var mina egna.

Folklåt

”Folklåt” var en av de kompositioner som jag skrev inför förra årets projektarbete. Det var en låt som uppkom från en pianovamp med två ackord, Cm7 och Gbmaj7#11. Utifrån den vampen hittade jag ett motiv som jag försökte att utveckla och som sedan blev till ett tema då jag skrev till ytterligare en ackordföljd. Jag minns att jag länge hade temat klart för mig, dock visste jag länge inte hur jag skulle ta kompositionen vidare. Tillslut resulterade det i att jag skrev ett sidotema över en ny ackordföljd. Inför examenskonserten kände jag att jag ville förändra känslan i kompositionen. Jag tyckte att inspelningen från året innan lät lite för mekanisk och oorganisk. I den första versionen hade jag skrivit en komfigur i

Folklåt

Piano Ludvig Eriksson

$\text{♩} = 100$

pianot vilket jag i efterhand kunde tycka blev lite för statisk. I den nya versionen behöll jag temat i blåssektionen men gav kompet en friare roll vilket kändes mer naturligt. Även B-delen gjorde jag om något, temat behöll jag i trumpet men lät den spelas i rubato istället.

Mec

”Mec” är den komposition som blev klar sist inför konserten. Idén till låten kom från en transkription på ett bassolo som jag höll på med i vintras. Solot var en version på ”All The Things You Are” med Brad Mehldau. Versionen gick i sjutakt vilket inspirerade mig till att skriva en basgång i samma taktart och som skulle komma att bli grunden i kompositionen. Enligt mig sticker ”Mec” ut mest av de kompositioner jag skrev till konserten. Med denna låt fanns det inte samma tid till bearbetning som för de andra låtarna. Jag försökte gå på de första idéer jag fick utan att ändra för mycket i efterhand.

En av de mer krävande delarna var att skriva ett intro till låten. Jag hade inspirerats från ”The Sum Of All Parts” av Dave Holland. Låten inleds med ett öppet trombonsolo över ett trumkomp och därefter övergår det till en skriven blåsfigur tillsammans med saxofon och trumpet. Detta ville jag försöka efterlikna. Dock tyckte jag aldrig att jag fick till det resultat som jag eftersträvade. Tillslut valde jag att endast behålla basgången och låta den spelas unisont i både trombon och bas. Därefter så följer en öppen del där båda saxofonisterna gemensamt improviserar basgången och där trumpetaren spelar en skriven melodi som blir en ”cue” in till

nästa del. Efter ett av mina handledarmöten med Torbjörn Gulz bestämde jag mig för att skriva om B-delen i temat. Jag förlängde ackordsföljden för att den bättre skulle passa ihop med A-delen. Därefter förändrade jag temat något.

B-delen i temat

Re-Opening

”Re-Opening” var även den en komposition från förra året. Denna komposition har jag skapat utifrån en ackordföljd (F11, Bbm7, Bb7, Eb7) över en F-pedal.

Det första temat

Musical notation for the first theme of "Re-Opening". The notation is in treble clef with a key signature of two flats (Bb and Eb). It consists of two staves of music. The first staff starts at measure 17 and ends at measure 24. The second staff starts at measure 25 and ends at measure 32. Above the first staff, the following chords are indicated: F11, Bbm7/F, Fm6, Eb7/F, F11, Bbm7/F, Fm6, Eb7/F. Above the second staff, the following chords are indicated: F11, Bbm7/F, Fm6, Eb7/F, F11, Bbm7/F, Fm6, Eb7/F, F11. A tempo marking of 135 is shown below the second staff.

Denna komposition krävde en hel del arbete. I den första versionen hade jag instrumenterat ut ackordföljden i blåssektionen vilket blev något statiskt för dem att spela under en längre period. I den nya versionen lät jag ackordföljden ligga i pianot. Det första temat spelades i sopransaxofon och resten av blåssektionen spelade olika understämmor. Den första versionen på låten gick i femtakt, jag valde att göra om den till tretakt då jag tyckte det skulle låta mer naturligt. Låten inleds med en lång uppbyggnad där pianot börjar och där resten av bandet kommer in successivt. Det följs sedan av ett längre parti där endast pianotrion spelar. Jag skrev ett andra tema som spelas i piano och därefter följer en solodel först för bas och sedan för piano. Solodelen är en period på sexton takter med repris där de förta åtta takterna består av samma ackordsföljd som går i F. Därefter transponeras hela ackordsföljden en liten ters upp till Ab. Efter improvisationsdelen följer ett blåschorus där en variation på huvudtemat spelas som sedan efterföljs av det andra temat, denna gång instrumenterat i blåssektionen. Låten avslutas med ett outro där inledningsackorden spelas. Här valde jag att gå från tretakt till femtakt vilket blev en ganska subtil förändring som jag upplevde ändå tillförde något till kompositionen.

Det andra temat

Musical notation for the second theme of "Re-Opening". The notation is in treble clef with a key signature of two flats (Bb and Eb). It consists of two staves of music. The first staff starts at measure 105 and ends at measure 113. The second staff starts at measure 114 and ends at measure 122. Above the first staff, the following chords are indicated: F7, D9maj7(b9), Gm7(b9), C7(b9), Fm6, Fm7/Eb, Dm7(b9), Bb7, D9maj7(b9). Above the second staff, the following chords are indicated: F7, D9maj7(b9), Gm7(b9), C7(b9), Fm6, Fm7/Eb, Dm7(b9), C7(b9). A dynamic marking of mp is shown below the first staff.

Buttes

"Buttes" skrev jag i höstas då jag var i Paris. På en av ensemblelektionerna fick var och en ta med sig eget material som vi jobbade med under lektionerna. Därefter gjorde vi en konsert med allas kompositioner som hölls på skolan. Ensemblen bestod av en pianotrio plus trumpet och saxofon. Jag valde att skriva en ny låt där jag utgick från en gammal idé på en basgång som jag hade. Över denna basgång skrev jag ett tema som hade en något suggestiv känsla över sig. P.g.a. tidsbrist inför konserten blev det några "nödlösningar" för att få ihop låten vilket gjorde att jag inte var helt nöjd med resultatet. Inför examenskonserten tyckte jag att det skulle vara roligt att ha med denna låt och i och med det så fick jag tillfälle att skriva om den. Det kändes spännande att göra om den för septett då jag kunde lägga till ytterligare en understämning i temat. En utmaning med denna låt var att skriva till en ny del för att komma bort från basgången och för att få variation. Basgången gav hela låten en tydlig karaktär men jag kände att det skulle bli för enformigt om den fanns med under hela låten. Jag skrev ett kort blåsinterlude som ledde in till en ny tonart och där stuket gick över från "12/8-feel" till swing.

Basgång

Musical score for the bass line of "Buttes". The score is written on a single staff with a treble clef. The key signature is B-flat major (Bbm(maj7)). The time signature is 12/8. The score consists of four measures, each containing a series of eighth notes. The notes are: Bb2, Bb2, Bb2, Bb2, Bb2, Bb2, Bb2, Bb2, Bb2, Bb2, Bb2, Bb2. The first three measures are marked with a double slash (/ /) indicating they are to be played as a single unit.

Musical score for the ensemble of "Buttes". The score is written for Soprano Saxophone, Bass Clarinet in Bb, Trumpet in Bb, Trombone, Piano (a), and Piano (b). The key signature is B-flat major (Bbm(maj7)). The time signature is 12/8. The score consists of six measures. The Soprano Saxophone part starts with a dynamic marking of *f* and a tempo marking of "con sord.". The Bass Clarinet part starts with a dynamic marking of *f*. The Trumpet part starts with a dynamic marking of *f*. The Trombone part starts with a dynamic marking of *f*. The Piano (a) part starts with a dynamic marking of *f*. The Piano (b) part starts with a dynamic marking of *f*. The score includes a section marked "E" and a section marked "G".

For The Remains

"For The Remains" skrevs också då jag bodde i Paris. Jag hade en idé som jag utgick ifrån och som sedan skulle komma att bli de två första takterna i temat. Jag experimenterade länge med olika ackordföljder och jag trodde inte att jag skulle lyckas få till ett färdigt resultat. Dock lyckades jag till sist skriva klart låten och jag fick tillfälle att spela den på pianotrio tillsammans med några andra från skolan. Detta var strax innan jag skulle åka hem igen, därför blev titeln på låten "For The Remains" som syftade på den sista tiden av min vistelse i Paris. Denna låt kändes för mig självklar att ha med på examenskonserten då jag kopplade den till hösten i Paris. "For The Remains" fick även bli titeln på min examenskonsert då den istället fick syfta på den tid jag hade kvar på musikhögskolan.

Med denna låt följde ytterligare en ny utmaning, låten var från början ämnad att spelas på pianotrio och nu skulle jag skriva om den för septetten. Jag valde att behålla temat i piano och även låta alla solodelar vara för bas, piano och trummor. Jag skrev blåsbakgrunder under det interlude som går mellan temat och solodelen. Jag skrev även mer framträdande blåsbakgrunder under pianosolot. Då jag skrev blåsbakgrunderna utgick jag från en inspelning på låten som jag hade gjort i Paris. Jag lyssnade mycket på den versionen och försökte föreställa mig hur en blåssektion skulle låta över det. Jag valde att även följa formen som låten hade med trioinspelningen. Låten inleds med ett längre interlude innan det första temat. Därefter följer ett bassolo över två chorus och därefter ett lika långt pianosolo. Mellan solodelarna spelas ett kortare interlude och även mellan pianosolot och det sista temat. Efter sista temat följer ett längre interlude med ett öppet trumsolo som till sist mynnar ut i ett outro på låten.

29 **D** Eb7 Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7

33 F#m7 Eb7 Eb7 Eb7 Eb7

37 D#7 Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb

41 Eb7/D Bb7/D# Eb7

44 Eb7 Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb

2 **Piano**

48 Eb7 Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb Eb7/Gb

52 Eb7/Gb / / / / / / /

60 **E** Bbm7 Eb7/Gb Eb7 Eb7/Gb

64 Ab7/Gb F#m7 Bbm7 Eb7

68 D#m7 Eb7/Gb D#m7/E D#m7/F

72 G#m7 Eb7/Gb D#m7/Gb D#m7/Gb **To Coda**

Temat

Övergång

Jag hade en idé om att väva ihop alla kompositioner till att bli en enda lång svit men märkte att det inte skulle fungera speciellt bra med alla låtar. Några av låtarna hade ett väldigt tydligt slut som "Folklåt" och "Mec", och därför fick det bli paus för applåder mellan dessa. Dock vävde jag ihop "Re-Opening", "Buttes" och "Can You Feel The Thunder" till att bli ett längre stycke. Efter "Re-Opening" spelade jag en baskadens som övergick till basgången i "Buttes".

Till övergången mellan "Buttes" och "Can You Feel The Thunder" skrev jag ett kortare stycke som spelades i blåssektionen. Jag ville ha med ett parti i konserten där blåssektionen fick spela själva. Då jag själv inte spelade under denna passage kunde jag slappna av något och bara lyssna till musiken. Övergången bygger på en enkel melodi där sopransax spelar lead-stämman och där trumpet, basklarinett och trombon spelar understämmor. Min idé med övergången var att skapa spänning med hjälp av olika typer av klanger där rena ackord växlades med mer dissonanta.

The image shows a musical score for a transition piece. It features four staves: Soprano Saxophone, Bass Clarinet in Bb, Trumpet in Bb, and Trombone. The tempo is marked 'Adagio' and the key signature has three flats. The Soprano Saxophone part is labeled 'Lead' and starts with a dynamic of 'mp'. The Bass Clarinet part starts with a dynamic of 'p'. The Trumpet part is marked 'con sord.' and starts with a dynamic of 'p'. The Trombone part is marked 'con sord.' and starts with a dynamic of 'p'. The score consists of four measures of music, with various dynamics and articulations.

Inledningen av övergången

Can You Feel The Thunder

Att helt själv stå för innehållet i en konsert kändes ibland något krävande. Samtidigt var det helt upp till mig att bestämma över musiken som skulle spelas och jag bestämde mig för att göra ett arrangemang på en poplåt. Under vintern hade jag börjat lyssna mycket på en norsk sångerska vid namn Susanne Sundfør. En låt som finns med på en av hennes skivor heter "Can You Feel The Thunder". Jag tyckte att sångmelodin skulle göra sig bra instrumentalt så jag bestämde mig för att ta med den i konserten. Jag valde att följa låtens form helt och hållet med undantag för slutet då jag hade ett öppet parti med pianosolo.

Låten börjar direkt efter att det sista ackordet i den skrivna blåsövergången har klingat ut. Låten inleds med en öppen improvisation i piano som sedan blir den första versen. Hela introt spelas rubaterat, därefter sätter pianisten tempot och resten av bandet kommer in till första versen. Där spelas temat i pianot medan blåssektionen spelar bakgrunder. Under det andra temat förändras stuket i kompet genom att basen börjar spela en skriven basgång och att trumkompet blir mer

intensivt. Det andra temat spelas av klarinett och trumpet medan trombon och tenorsaxofon spelar understämmor.

Första delen i temat

A Pianotema, rubato

4 Gm7 / / / / / / / /

12 Cm7 / / / Gm7 / / /

20 Cm7 / / / F⁶ / Gm7 /

28 Cm7 / / /

32 Dm7 / Ebmaj7 F⁷

36 Gm7 / / ♩ = 130 /

B *trumpet och klarinett in*

Planering av rep

Strax efter det att jag fått ihop bandet skickade jag ut förslag på reptider. Från tidigare erfarenheter visste jag att det skulle kunna bli svårt att hitta tider som skulle passa alla. Simon Berggren föreslog att vi skulle dela upp repen så att kompet och blåssektionen till en början fick repa separat. Detta gjorde det lättare att boka in tider som passade alla. Första reptillfället blev med kompektionen den 10 februari och därefter följde ett rep för blåssektionen den 13 februari. Veckan efter bokade jag in ytterligare två rep som skedde sektionssvis. Så långt hade det inte varit några problem med att hitta reptider, desto svårare blev det däremot att hitta tider då hela ensemblen skulle repa. Efter att ha repat sektionssvis de två första veckorna var det ungefär en och en halv vecka kvar till konsertdagen. Under denna period kände jag att åtminstone två rep med hela bandet skulle vara nödvändiga. Efter att ha tittat igenom Doodle-länken med mina förslag på reptider såg jag att

det inte fanns en enda tid som skulle passa alla. De två återstående repetitionerna blev under lördagen den 28 februari och tisdagen den 3 mars. Lördagsrepet fick dock ske utan Johan och under tisdagsrepet kunde Samuel endast vara med under en timme.

Arbetet inför konserten påbörjade jag först då jag kom hem från Paris. Datum för konserten var satt den 5 mars vilket innebar att jag hade något begränsat med tid. Jag insåg att jag troligtvis inte skulle hinna ha allt material färdigt till det första reptillfället utan att arbetet med skrivandet skulle pågå parallellt med repen.

I avsnittet nedan har jag försökt att återge processen i mitt skrivande och hur repen fortskred.

10 februari

Det första repet hade jag tillsammans med Simon och Karl-Henrik. Inför detta tillfälle hade jag tre kompositioner med mig, "Folklåt", "Buttes" och "For The Remains". Jag hade valt att göra en gemensam kompstämma för oss alla tre, för min egen del kändes en separat basstämma inte nödvändig och för Karl-Henriks del ansåg jag att han skulle ha mer nytta av en kompnöt där alla teman fanns inskrivna. Inför det första repet var jag full av förväntan samtidigt som jag var något nervös. Det var det första tillfället då de andra i kompet skulle få höra låtarna och jag tror att jag var lite nervös inför vad de skulle tycka. De var dock väldigt positiva, vi spelade genom låtarna ett par gånger och efteråt tyckte att det första repet hade gått bra.

13 februari

Tre dagar senare hade vi det första repet med blåssektionen. Vi repade samma tre låtar som vi repade med kompet tidigare i veckan. "Folklåt" hade jag gjort några mindre ändringar på från förra årets version, dessutom hade både Joel och Samuel spelat den tidigare vilket gjorde att den gick smidigt att repa. Därefter repade vi "Buttes". För träblåset hade jag till en början instrumenterat stämmorna i sopran och tenorsaxofon. Efter att vi hade spelat igenom låten föreslog Joel att han kunde spela basklarinett istället för tenorsaxofon. Detta för att få till en jämnare balans i blåssektionen. Jag tyckte att det var en bra idé och ändrade om stämmorna efter repet. Till sist repade vi "For The Remains". Det var svårt att ge de andra en helhetskänsla på låten då pianostämman hade en så bärande del. Vi gick igenom alla blåspartier och jag tyckte då att det mesta funkade bra. Detta rep var intressant på så sätt att jag enbart var med som repledare och inte som musiker. Jag spelade piano vid några tillfällen för att försöka ge de andra en tydligare bild av kompositionerna. Det var underlättande att leda ett rep utan att själv behöva spela, det gjorde att jag kunde lyssna mer fokuserat på hur blåssektionen lät. En annan fördel med sektionsrepen var att de i blåssektionen fick tid till att gå igenom saker som artikulation, nyanser och gemensamma andningsställ. Jag hade en bra känsla även efter detta rep.

17 februari

Inför det andra repet med kompsektionen hade jag ännu inte hunnit få klart alla delar på de tre återstående låtarna. Jag hade prioriterat att få kompositerna helt färdiga även om blåsstämmorna inte var helt fullständiga. Vi spelade igenom ”Re-Opening”, ”Mec” och ”Can You Feel The Thunder”. Det kändes som att jag inte kunde ge en lika tydlig bild på hur dessa låtar skulle vara. Kompsstämmorna fungerade bra enligt min mening men jag kände att jag skulle bli tvungen att få höra dessa låtar spelas av hela bandet för att avgöra på om jag behövde göra några ändringar.

19 februari

Inför det första handledarmötet hade jag skickat partitur på de flesta av låtarna till min handledare Torbjörn Gulz. En del partier hade jag specifika frågor om, i övrigt var jag nyfiken på att få höra hans åsikt om kompositionerna. Inför mitt projekt hade jag först tänkt att jag inte skulle behöva någon handledare men jag ändrade mig senare då jag ville få ta del av någons åsikt kring låtarna. Jag fick en del konstruktiv kritik och tips från mötet, bl.a. föreslog Torbjörn att jag skulle instrumentera om stämmorna i några av kompositionerna för att få en bättre blåsklang. Där och då önskade jag att konserten hade legat längre fram i tiden då jag insåg att jag hade en hel del ändringar att göra. Dagen efter skulle vi ha det andra repet med blåssektionen och jag ville hinna göra en del ändringar inför det. Den kvällen skrev jag om delar av ”Mec”. På inrådan från Torbjörn skrev jag om B-delen i temat så att den periodiskt skulle passa in bättre med A-delen. Samtidigt strök jag delar från Re-Opening som jag inte var nöjd med.

20 februari

Jag hade blandade känslor inför det andra repet med blåssektionen. Det kändes jobbigt att repa låtar som inte var helt klara men det fanns ingen tid till att flytta fram repet. Det fanns en del partier i dessa kompositioner som jag ville höra spelas. Vi repade ”Mec”, ”Re-Opening” och ”Can You Feel The Thunder”. Av dessa var det bara ”Mec” som var helt färdig, kvällen innan hade jag gjort om vissa delar i låten. Efter att ha spelat igenom den bestämde jag mig för att jag var nöjd och att jag inte skulle göra några fler ändringar. Med ”Re-Opening” och ”Can You Feel The Thunder” var det annorlunda, jag hade strukit ett tema i Re-Opening kvällen innan men hade inte haft tid att skriva om det. Jag hade även skrivit blåsbakgrunder som jag hade valt att ta bort. Vi gick ändå igenom det som fanns kvar av låten, även om delar var borttagna så hade jag en bestämd struktur på låten. Även om den var ofullständig ville jag ändå att de andra skulle få en känsla kring kompositionen.

Till sist repade vi ”Can You Feel The Thunder”. Denna låt hade jag prioriterat lägst. Min tanke var att jag skulle börja arrangera denna först då de andra kompositionerna skulle vara klara. Jag tänkte att det skulle gå rätt snabbt då låten i sig redan fanns och att jag i stort sett bara skulle behöva instrumentera den. Det skulle visa sig kräva mer arbete än vad jag hade trott. Till repet hade jag skrivit en version som jag inte var helt nöjd med men som vi ändå spelade igenom.

Efter att ha genomfört alla sektionensrep återstod två rep med hela bandet innan konsert. Nästa rep skulle bli den 28 februari och det återstod en hel del arbete. Så långt hade jag en låt klar vilken var "Mec", "Folklåt" och "Buttes" såg jag nästan som helt färdiga då jag bara skulle göra några små ändringar på dessa. De andra låtarna krävde mer arbete. Den helgen ägnade jag mig åt att skriva klart "Re-Opening" och gjorde en ny version på "Can You Feel The Thunder".

26 februari

En vecka innan konserten träffade jag Torbjörn igen. Då vi ännu inte hade repat med hela bandet kände jag mig stressad över att inte ha hört musiken i sin helhet så tätt inpå konserten. Det var då två dagar kvar till det första repet med hela bandet och jag kände att jag inte skulle orka göra fler ändringar i musiken. Jag hade jobbat med arbetet i ungefär sex veckors tid och jag började längta till dagen efter konserten då allt skulle vara över. Jag var inte säker på vad jag tyckte om låtmaterialet eftersom jag inte hade hört något spelas i sin helhet. Jag var nervös inför handledarmötet då jag hoppades att Torbjörn inte skulle ha för många anmärkningar eller synpunkter kring arbetet. Mötet gick dock bra och jag gjorde därefter inga större ändringar i musiken.

28 februari

Det första repet med hela bandet fick bli utan trombonist då Johan inte kunde vara med. Vi hade dessutom endast två timmars reptid. Jag var fokuserad på att försöka hinna spela igenom allt material för att få in formerna på låtarna. Repet gick förhållandevis bra men vi hann inte spela igenom allting. Mest problem var det med "For The Remains". Jag upplevde att samspelet mellan blåssektionen och kompet inte alls fungerade som jag ville, vilket gav mig en del att tänka på. Jag hade redan bestämt en låtordning för programmet och det var tänkt att "For The Remains" skulle avsluta hela konserten. Som det lät nu kändes det som att det inte alls skulle bli den avslutning som jag hade tänkt mig.

3 mars

Detta rep inleddes med att vi jobbade vidare på "For The Remains". Jag hade inte ändrat någonting i noterna sedan förra repet utan försökte istället se låten på ett nytt sätt. Jag tror att vi i kompektionen tidigare hade spelat låten på ett sätt som om vi endast vore en pianotrio vilket gjorde att vi kunde tillåta oss en större frihet. Denna gång strukturerade vi upp delarna mer och försökte spela med ett tydligare "groove" så att blåssektionen hade någonting att luta sig mot. Jag tyckte det fungerade bättre än vad det hade gjort sist. Överlag så gick det sista repet bra och vi spelade igenom allt material. Dock hade bandet endast varit fulltaligt den första timmen av repet, Samuel var tvungen att gå efter ett tag och därför hade alla i bandet ännu inte spelat allt material tillsammans. Det var inte en optimal situation inför konserten och i och med att jag hade blivit klar med musiken så sent kände jag att jag hade försatt de andra i bandet i en sits av osäkerhet. Sedan ett par veckor tillbaka hade jag bestämt låtordningen för konserten. Vi skulle inleda konserten med att spela "Folklåt" och därefter skulle "Mec" följa. Därefter kom "Re-Opening", "Buttes" och "Can You Feel The Thunder" som skulle bli ett längre parti

med övergångar mellan låtarna. Därefter skulle ”For The Remains” avsluta hela konserten.

5 mars, konsertdag

Jag var mindre nervös än vad jag trodde att jag skulle vara under konsertdagen. Jag kände framförallt en lättnad över att allt arbete inför konserten nu låg bakom mig och att få spela konserten var något jag såg fram emot. Jag åkte in till skolan runt kl 15. Kl 16 möttes hela bandet i Lilla Salen där allt höll på att riggas upp. Efter en stund kom vi igång med soundchecken och jag fick en väldigt bra känsla. Det var en stor skillnad från att ha repat i ensemblesalarna till att spela i Lilla Salen där jag upplevde att akustiken var mycket bättre. Dessutom var hela bandet fulltaligt för nästan första gången. Vi spelade igenom de flesta låtarna och prövade vissa övergångar innan vi tog paus ungefär en timme innan konserten skulle börja.

Att försöka återge hur konserten gick är för mig svårt men jag hade en bra känsla genom hela konserten. Jag tänkte inte så mycket på att det var min examenskonsert utan försökte se det som ett tillfälle där jag fick spela tillsammans med människor som jag tyckte om att spela med och att vi spelade för en publik som till stor del bestod av min släkt och mina vänner. Det skapade en positiv energi som jag bar med mig under konserten. Efteråt kände jag mig nöjd över hur det hade gått och jag tror att många andra i bandet delade den känslan med mig. Det mesta hade funkat bra, alla former satt som de skulle och detsamma gällde övergångarna mellan låtarna. Jag hade nästan räknat med att det skulle bli någon miss med formerna någonstans. Dock kändes det som att det mesta hade gått bra.

Efter konserten träffade jag Sven Berggren för att få feedback på konserten. Med på mötet var även Jari Perkiomäki som är professor på Sibelius akademien i Helsingfors. Han var där i egenskap av sensor och skulle som någon utifrån skolan ge sin syn på konserten. Det var en speciell situation att träffa någon för första gången som skulle bedöma ens konstnärliga arbete. Jag tyckte att det fungerade bra och att han gav feedback på ett objektiva sätt. Han belyste några saker som han hade tyckt varit intressanta i konserten, han kommenterade hur han upplevde samspelet i bandet och hade några frågor om hur jag hade tänkt med vissa kompositioner. Någon form av ren kritik gav han inte, dock nämnde han vissa saker som jag kunde ha i åtanke. Något som han tyckte saknades lite under konserten var att jag aldrig hade utnyttjat blåssektionen till sin fulla kapacitet. Han upplevde att det blev något ensidigt där blåssektionen ofta fick spela passager med långa toner. Han menade på att detta inte var något dåligt i sig men att han gärna hade velat ha en kontrast till detta, t.ex. ett mer tekniskt parti där blåssektionen fick sättas mer på prov. Detta kunde jag hålla med om, jag hade fått liknande respons av Torbjörn under ett av mina handledarmöten. Dessvärre hade jag svårt att hinna tillämpa denna idé på mina kompositioner i det sena stadium som mitt projekt då var i. Detta är dock en sak jag tar med mig för eventuella framtida projekt. Tyvärr kunde Jan Adefelt inte närvara på konserten, som min baslärare hade det varit intressant att få lite feedback från honom som har följt min musikaliska utveckling under tiden på musikhögskolan. Dock var det intressant att få respons från Sven Berggren. Han hade hört mig spela redan under min tid på Lunnevad då han hade ibland var där som vikarierande lärare och han var även min ensemblelärare under

mitt första år på musikhögskolan då jag var med i en Wayne Shorter-ensemble under hans ledning.

Reflektion

Jag är otroligt glad över att ha gjort en konsert med min egen musik. För ett år sedan skulle jag ha haft svårt att se mig själv göra något liknande. Det gjordes en inspelning på konserten som jag väntade ett tag med att lyssna på. Jag ville låta konserten sjunka in ett tag och få lite distans till den innan jag lysande på allt. Att lyssna på inspelningar där jag själv spelar har jag lite svårt för och jag tenderar att ofta lyssna på mitt eget spel istället för att se till helheten. Jag har blandade intryck efter att ha lyssnat på inspelningen från konserten. Många av mina tankar kretsar runt kompositionerna och jag är nöjd med några av dem. "Folklåt" tycker jag i många avseenden blev bra, jag tycker även att "Mec" har någonting. Om jag fick göra en ny konsert med samma program så skulle jag nog inte göra några ändringar på dessa låtar. "Re-Opening" och "For The Remains" skulle jag dock göra om något. En sak jag skulle ändra på är instrumenteringen på vissa ställen. I båda dessa kompositioner så ligger leadstämman i sopransaxofon vilket jag tycker funkar på vissa ställen. När det däremot på sina ställen går upp i ett högre register tycker jag att blåssektionen låter något obalanserad. Om jag skulle ändra något skulle jag eventuellt låta trumpeteten spela leadstämman och ändra tonarterna för att passa in bättre med instrumentregistren. Jag skulle vilja göra en till konsert med detta projekt, framförallt för att jag tror att det skulle kunna bli så mycket bättre med en del ändringar. Jag tror att låtarna satte sig ordentligt hos alla i bandet i samband med examenskonserten. Om vi fick göra en ny konsert så tror jag att alla skulle känna sig mer säkra och därmed kunna spela med en större övertygelse. Jag tror även man skulle kunna ta ut svängarna mer på sina ställen, det känner jag framförallt för min egen del. Då jag lyssnar till hur jag spelar på konserten kan jag höra en typ av stress i mitt spel. Trots att jag hade en bra känsla från konserten så tror jag att mina tankar för iväg vid vissa tillfällen istället för att vara helt inne i musiken.

Efter att jag har mixat inspelningarna så tänker jag lägga ut ett par av låtarna på Sound Cloud. Även om det finns en del småmissar här och var så är jag ändå nöjd med mycket och tycker att det skulle vara roligt att spela upp det för andra.

Min examenskonsert bestod av sex kompositioner, varav fem stycken var mina egna. Att skriva musik för en större sättning som denna har varit en utmaning som krävde en hel tid och arbete. Det är absolut det största arbete jag har gjort under min tid på musikhögskolan och från det har jag fått med mig många nya lärdomar. Att ha varit initiativtagare och bandleadare har varit en erfarenhet i sig och det har varit en utmaning att skapa kreativitet i arbetet samtidigt som man håller i allt det praktiska. Att boka in reptider som skulle passa för alla bandmedlemmar skulle visa sig bli svårt. Att ha för många och ineffektiva rep var något jag ville undvika. Jag visste att de andra i bandet hade mycket att göra och jag ville inte slösa med någons tid. Totalt blev antalet reptillfällen sex stycken, varav fyra skedde sektionvis. Jag tror att ytterligare ett rep med hela bandet hade varit bra, det hade skapat en större känsla av trygghet inför konserten. Jag tror samtidigt att färre

reptillfällen kan bidra till att man får en större lyhördhet för musiken då man kanske inte alltid kan förutspå vart musiken är på väg.

Processen med att skriva och att driva det självständiga arbetet framåt var en utmaning. Datumet för min examenskonsert bestämdes under hösten och även om jag inte satte igång arbetet då så kunde jag mentalt ställa in mig på vad jag hade framför mig. Det faktiska arbetet kom igång i mitten av januari. Jag visste att jag skulle behöva avsätta mycket tid till projektet, framförallt det självständiga arbetet med att sitta och skriva. Det betydde att andra saker blev mindre prioriterade, som den egna övningen och även andra mindre projekt. Det kreativa arbetet krävde mycket energi och ibland kunde jag fastna vid en specifik idé som gjorde att arbetet stannade upp. Den tid på dygnet jag var som mest produktiv var under förmiddagarna då arbetet med projektet var det första jag tog mig för under dagen. Ofta satt jag kvällen innan med olika idéer som jag sällan blev nöjd med.

Något jag saknade i arbetet var att ha någon att bolla mina idéer med. Ibland tyckte jag att jag hade en bra idé som jag inte kunde ge uttryck för vilket kunde vara frustrerande. Även om mina idéer inte alltid blev som jag hade tänkt mig så kunde jag gilla det jag skrev även om resultatet inte blev det förväntade. Då jag skriver musik försöker jag alltid utgå från något konkret, t.ex. en idé på en basgång eller en ackordföljd. Om jag får en idé som jag gillar brukar jag spela in den på mobilen så att jag inte glömmer bort den. Det var en viktig del för mig i det kreativa arbetet att kunna utgå från olika inspelningar för att sedan bygga vidare på dessa. Några av inspelningarna var ett par år gamla och det känns tillfredställande att veta att de idéerna tillslut har resulterat i något. Det är roligt att se tillbaka på konserten och tänka att många av låtarna har växt fram från en bara några sekunder lång mobilinspelning.

Jag gick in i det här projektet med en vetskap om att arbetet troligtvis skulle vara mindre roligt vissa dagar. Det fanns mycket tid till att ifrågasätta sig själv och sina idéer och vad man egentligen höll på med. Vissa dagar saknade jag helt motivation till arbetet. Den känslan tror jag inte är unik för människor inom musikbranschen utan tror att det även går att applicera in inom andra yrkesområden. Projektet har tagit mycket energi och tid från andra saker, den vardagliga övningen är en sådan sak. Det självständiga arbetet upptog många helger vilket ibland betydde att det sociala livet kunde bli lidande.

Jag har svårt att beskriva stilen i min musik, dock kan jag se återkommande delar och mönster i mina låtar från konserten. Mina kunskaper kring arrangeringen har förbättrats i och med detta projekt. En del saker som jag skrev blev jag inte särskilt nöjd med men det har gjort att jag numera vet saker som jag ska undvika i framtida projekt. Genom att jobba vidare med instrumentering och arrangering vill jag få fler verktyg till att bli mer kreativ kring att skapa ny musik.

Framtid och slutord

Det sista läsåret på musikhögskolan har burit med sig många upplevelser. Vistelsen i Paris är en av dem. Erfarenheten från att ha bott i ett annat land tror jag har gjort att jag inte har sett på examensarbetet som någonting för stort eller skrämmande.

När jag lämnar skolan efter våren känns det som att jag står vid ett vägskäl. I höst kommer jag för första gången i mitt liv inte ha någon utbildning att ägna mig åt. Jag hoppas kunna hitta olika sammanhang där jag får spela olika typer av musik och att jag kommer ha tid och möjlighet att fortsätta öva. Under sommaren kommer jag att ägna tid till att jobba som musiker på Astrid Lindgrens Värld i Vimmerby vilket jag ser fram emot. Det känns bra att sommaren är planerad då hösten känns betydligt mer oviss. Jag har en ambition att utvecklas som musiker och någonting som jag kommer att försöka förbättra är mitt basspel inom den klassiska genren. Jag ser inte mig själv som speciellt nischad inom ett område utan anser mig vara ganska bred som musiker och rör mig gärna mellan olika musikstilar och genrer. Vad gäller mitt examensprojekt är jag osäker på om det kommer att leda till flera projekt. Det är något jag hoppas på och ska utforska möjligheterna till att göra detta. Med examensprojektet har jag fått upp ögonen för möjligheten att själv starta upp projekt. Jag hoppas att jag får chansen att genomföra liknande saker i framtiden. Mina tre år på musikhögskolan har gett mig mycket, både som musiker och som person. Detta tillsammans med många fina kontakter och relationer till olika människor kommer jag att bära med mig.